

[Gunnar Fog-Petersen.]

en saadan Handling som den, Flertallet her i Tinget tilstræber overfor det af Folketinget vedtagne Finanslovsforslag.

Jeg har saa en Bemærkning at gøre til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Her i Rigsdagen behandles for Tiden et Forslag om at bevilge 10 Mill. Kr. til Iværksættelse af Grundforbedringsarbejder, og det er Mening, at dette Beløb skal bringes i Anvendelse snarest muligt for at bøde paa den store Arbejdsløshed. Nu sidder der for Øjeblikket en af den højtærede Landbrugsminister nedsat Kommission, som skal overveje Spørgsmaalet om en Del Beskyttelsesarbejder langs Limfjordens Kyster. Denne Kommission er ikke færdig med sit Arbejde endnu, men en meget væsentlig Del af de Arbejder, som kan ventes bragt i Forslag af Kommissionen, burde falde ind under Lovgivningen om de 10 Mill. Kr. til Grundforbedringsarbejder. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Regering at drage Omsorg for, at denne Limfjordskommission, som blev nedsat, da vi i Fjor drøftede Spørgsmaalet om en Broforbindelse over Odde-sund, afslutter sine Overvejelser vedrørende de Arbejder, som er modne til, at man kan tage fat paa dem straks, saa hurtigt, at Kommissionenes Forslag kan komme til at danne Grundlag for Grundforbedringsarbejdernes Iværksættelse allerede i den nu tilstundende Sommer. Thi det vilde være ret meningsløst, om de meget store Arbejder, der her er Tale om — og det er nogle af de mest lønnende, som der overhovedet kan være Tale om her i Landet for Tiden —, skulde blive forsinket i deres Gennemførelse, og Arbejdsløsheden i de paagældende Egne ikke blive afhjulpet som Følge af, at en Kommission endnu ikke var færdig med Overvejelser, der formentlig paa dette Omraade meget hurtigt kan afsluttes.

Jeg følger til i samme Forbindelse, at der stadig blandt Beboerne langs Limfjorden — blandt langt det største Antal Beboere langs Limfjorden — er et betydeligt Røre, megen Interesse og megen Diskussion, ogsaa megen Ængstelse, med Hensyn til, hvad der vil blive gjort i saa Henseende, og at det store Flertal fremdeles er af den Opfattelse, at den mod Vest lukkede Fjord er det rationelle. Staten har efter Anbefaling af en Kommission bygget et Sluseværk ved Hvide Sande for at være Herre over Vandstanden i Ringkøbing Fjord. Det samme er Tilfældet ved Nissum Fjord. Men for Limfjordens Vedkommende, det langt større Farvand med langt større økonomiske Interesser, er man blevet staaende ved,

hvad Vestenvinden har bestemt, nemlig, at der skal være fri Gennemstrømning fra begge Sider, og at Fjorden skal være et Saltvandsløb med, hvad dermed følger. Ingen kan være i Tvivl om, at det rationelle ogsaa for dette store Vands Vedkommende vil være at gøre sig til Herre over Vandstandshøjden i det Omfang, som man vil kunne blive det, hvis man mod Vest lukker enten ved en Dæmning eller ved et Sluseanlæg ude ved Thyborøn med en Skibsfartssluse af en lignende eller en noget anden Beskaffenhed end den, der findes ved Ringkøbing Fjord. Det drejer sig her om meget betydelige Værdier, om langt større Værdier, end de fleste er tilbøjelige til at tro. Jeg tror ikke, der kan være Tvivl om fra et sagkyndigt biologisk og landbrugskyndigt Synspunkt, at baade Fiskeri og Landbrug vilde vinde Millionbeløb af et langt større Omfang, end der har været Tale om ved de andre mindre Vande, som jeg før nævnte, hvis dette Spørgsmaal en Gang blev løst rationelt. Jeg tror ganske vist ikke, at Spørgsmaalet vil kunne afgøres ved den nuværende Kommissions Beslutninger om Digearbejder; men det, jeg hentydede til før, var det ønskelige i, at Kommissionen traf sin Beslutning for de Arbejders Vedkommende, som uden Hensyn til, om Resultatet af disse videre Overvejelser bliver det ene eller det andet, kan gøres færdige. Jeg tænker her navnlig paa Afvandingen af de Arealer, der allerede er inddiget, som kan gøres færdige og bør gøres færdige, saaledes at Arbejder derved sættes i Gang. Jeg henleder den højtærede Regerings Opmærksomhed paa dette vigtige Spørgsmaal.

Saa har jeg en enkelt Bemærkning at gøre til den højtærede Undervisningsminister vedrørende den Teaterplan, han nu forbereder. Jeg skal ikke komme ind paa nogen som helst Betragtning over Teatrets Ledelse og de Fejl, der kan være begaaet, ej heller paa den nedsatte Kommissions Opgave, for saa vidt den bliver at finde en tilfredsstillende Ordning for det kongelige Teaters fortsatte Drift. Men det, jeg vil gøre gældende, er, at en Institution som det kongelige Teater, en Statsscene som dette Teater har udspillet sin Rolle i dansk Aandsliv. Hvis denne Betragtning kunde trænge igennem, og jeg tror, den er den eneste rigtige, den eneste holdbare, maa man for saa vidt hurtigt kunne komme til Ende med sine Overvejelser. Naar jeg vil gøre denne Betragtning gældende, er det ud fra et lignende Synspunkt, som jeg i Dag ser en Teaterkritiker anføre i et Hovedstadsblad, at en svensk teaterkyndig har hævdet, nemlig,